

[Christmas Møller.]

systemet af valutariske Grunde. Jeg har mit Synspunkt med Hensyn til Valutaens Stilling, og jeg hævder, at de Forhold, der her gør sig gældende, med stor Tydelighed viser, at det ikke er rigtigt, naar de Herrer siger, at dette System er nødvendigt, men at andre Foranstaltninger maa gennemføres. For Sandheden er jo, at de Herrer af Regeringen gennemfører andre Foranstaltninger, som jeg omtalte i Begyndelsen af min Tale: Obligationssalget, Diskontopolitikken, hele den økonomiske Politik, som Regering og Nationalbank i Fællesskab fører. Og Sandheden er ogsaa den, at de Herrer i Regeringen nærer betydelig Frygt over for Fremtiden økonomisk. Der er nogen, der tror, Socialdemokraterne nærer Frygt for de Radikale. Det tror jeg er helt forkert, det er slet ikke dør, Frygten er. Nej, det, der nærer Frygt for, er efter min Opfattelse dette, at den økonomiske Politik, som de nu engang har hægtet sig paa, simpelt hen ikke kan holde og er ved at bryde sammen, saaledes som de Foranstaltninger, de paa andre Omraade træffer, er ved at vise.

Jeg benægter, og mit Parti benægter, at Foranstaltninger paa dette Omraade af den Karakter, som Regeringen har krævet, er nødvendige af valutariske Grunde, men hævder, at andre Foranstaltninger maa til i det Øjeblik, de økonomiske Forhold ikke er i Orden, de Foranstaltninger, som Regeringen sparsomt er begyndt paa, men vil komme stærkere ind paa, som sagt, efter 16. Marts.

Vi har for vort Vedkommende i det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 2, i §§ 1 og 2 og i §§ 10 og 11, gentaget de Regler, som nu har hersket her i Landet i en Aarrække, om, at man naturligvis ikke skal kunne foretage Kapitalflugt, at man naturligvis ikke skal kunne berige sig paa andres Bekostning ved Manipulationer med Mønten, og at man naturligvis ikke paa Grund af de ekstraordinære Forhold skal kunne foretage Dispositioner, som Landet ikke kan være tjent med med Hensyn til Værdipapirer, Kuponer, Veksler, Checks o. s. v., og vort Ændringsforslag indeholder dernæst alle fornødne Bestemmelser, som kræves til Forhindring heraf.

Vi for vort Vedkommende mener alt-
saa, at det Ændringsforslag, vi har stillet,

i enhver Henseende opfylder de Krav, man valutamæssigt kan stille til et saadant Forslag.

Den anden Begrundelse for Forslaget og det andet store Spørgsmaal, som vedrører denne Sag, er det handelspolitiske. Jeg har i Anledning af Spørgsmaalet om de handelspolitiske Foranstaltninger egentlig først nogle Spørgsmaal at gøre til den højtærede Udenrigsminister. Nu er det jo kedeligt, at han ikke er her... (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Jo, han er her). Naa, nu kommer han. Den højtærede Udenrigsminister har jo i den sidste Tid udtalt sig nogle Gange, og jeg har Lyst til at stille et Par Spørgsmaal til Udenrigsministeren og ogsaa gøre ham et Forslag.

Som bekendt eksisterer Oslo-Konventionen stadig. Jeg er ikke helt klar over, om den høje Rigsdag er klar over, hvad der staar i den, men vi ved i hvert Fald, at der er noget, der hedder Oslo-Magterne, og for ikke saa forfærdelig mange Uger siden tog den hollandske Premierminister Colijn sig paa at sige, at nu maatte vi egentlig faa lidt Gang i Samarbejdet mellem Oslo-Magterne, og vi maatte have mere Frihed mellem dem. Jeg er altsaa ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Hauge i, at det egentlig ikke er saa forfærdelig svært for Premierminister Colijn at udtale sig paa den Maade, for hvad gør han selv over for vore Varer? Jeg er heller ikke Spor af uenig med det ærede Medlem Hr. Hauge i, at man har Lov til at sige til Sverige: Hvad gør I med vore Landbrugsvarer i Sammenligning med, hvad vi gør med Træ, Papir, Papirmasse, Malm og Erts, over for jeres Varer? Alt dette er jeg ikke uenig i. Men Søndag den 24. Januar læste jeg i „Politiken“ et stort Interview med Udenrigsministeren. „Politiken“ havde haft en Samtale med Udenrigsministeren om Muligheden for Samvirke mellem Holland, Belgien og Skandinavien, altsaa mellem Oslo-Magterne. Jeg har læst det nogle Gange, eller oprigtig talt, jeg har læst det mange Gange, men jeg har ikke fundet ud af, hvad Udenrigsministeren mener, og derfor synes jeg, at man har Lov til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister: Hvilken Vej kan Udenrigsministeren, som saa gerne vilde have en større Omsætning mellem Oslo-Magterne, som saa gerne vil have Udvidelse af Fri-